

XIX.

Hoe Uilenspiegel de hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden.

Te Praag gaf Uilenspiegel zich uit voor een geleerd man, die voor de moeilijkste problemen een oplossing wist. Ook daagde hij eenieder uit, hem door gelijk welke strik-vraag in verlegenheid te brengen. De heeren professoren, doctoren en studenten van de vermaarde hoogeschool vonden dat wat al te kras en staken de koppen bijeen om te onderzoeken, op welke wijze ze dien bluffer het best de loef konden afsteken. Spoedig meenden ze het goede middel gevonden te hebben en stelden ze enkele vragen op papier, waarop voorzeker geen mensch ter wereld antwoorden kon. Daarna lieten ze Uilenspiegel ter hoogeschool ontbieden. Deze verscheen dan ook den volgenden dag voor de vergadering van al die geleerde pieten, vergezeld van enkele burgers en betrouwbare gezellen, die hem in geval van onraad moesten bijstaan. Want Tijn kende de studenten en wist bij ondervinding, hoe deze wel eens gemakkelijk zin kregen in baldadigheden.

De rector ontving hem echter schijnbaar heel vriendelijk, liet hem plaats nemen op het spreekgestoelte en stelde hem de eerste vraag:

— Gelief me eens te zeggen, m'n waarde Uilenspiegel, hoeveel hectoliter water er precies in de zee zijn.

Tijl dacht even na en antwoordde toen:

— Mijn waarde heer rector, gelief voor een tijdje de waterloopen tegen te houden, die zich overal gedurig in zee uitstorten, zoo zal ik meten hoeveel water zich in de oceanen bevindt, op één liter na.

Het was den rector natuurlijk onmogelijk de stroomen aan de zee af te sluiten. Dus ontsloeg hij Tijl van de eerste vraag en las hem de tweede voor:

— Hoeveel dagen zijn er verlopen sedert Adam's verblijf in het Paradijs?

— Slechts zeven dagen, beweerde Tijl, want er zijn maar zeven verschillende dagen! Als de eerste zeven om waren, vingen zeven nieuwe dagen aan en dat zal zoo blijven voortduren tot het einde der tijden.

De rector stelde hem de derde vraag:

— Kunt ge me zeggen, waar zich het midden der wereld bevindt?

— Hier op deze plaats, riep Tijl geestdriftig uit, bevindt zich het midden! Meet de aarde op met een touw en ge zult zien, dat het geen haartje scheelt!

Nu werd de rector wit van woede en hij vroeg met trillende stem:

— Zeg me dan eens, hoe ver de aarde van den hemel verwijderd is!

— Maar, m'n lieve rector, antwoordde Tijl, de hemel is vlakbij. Al wat men hier op aarde zegt, dat kan men in den hemel hooren. Indien gij naar boven wilt gaan, ikzelf zal hier beneden op de aarde blijven en u wat toeroepen. Als ge dan niet gehoord hebt wat ik riep, dan wil ik voor mijn straf regelrecht naar de hel gezonden worden!

Daar wist de rector ook al niet veel op te zeggen. Ten einde raad stelde hij Uilenspiegel dus de vijfde en laatste vraag:

— Weet ge, hoe groot de hemel is?

— Precies duizend vadem breed en duizend el hoog, beweerde Tijl lukraak. Als ge het niet gelooft, vervolgde hij, haal dan zon, maan en sterren uit den hemel en meet alles nog eens goed op, dan zult ge ondervinden, dat ik gelijk heb!

Daar zaten rector, professoren, doctoren en studenten en keken op hun neus en durfden niet beweren, dat Tijl hun vragen niet juist beantwoord had. Ze zagen het sprakeloos aan, hoe Uilenspiegel als overwinnaar uit het strijdperk trad en spottend het gebouw verliet. Eerst als de schalk goed en wel buiten was, drong het tot hun hersenen door, dat ze op onbeschaamde wijze waren beetgenomen. Maar toen was het ook te laat. Toch bleef Uilenspiegel niet langer in Praag. Hij voelde zich in die stad niet meer in veiligheid, vreesde terecht de wraak van de geleerde pruiken en trok op een schoonen dag naar Erfurt, eveneens een stad met een beroemde hoogeschool.

Gelief voor een tijdje de waterloopen tegen te houden...

Tijl Wilenspiegel

door E Bosschaerts

L. Opdebeek - Uitgever - Antwerpen

HET VROOLIJK LEVEN VAN

TIJL UILENSPIEGEL

BEWERKT DOOR

EUGEN BOSSCHAERTS

Met dertig houtsneden van

VICTOR STUYVAERT

DERDE DRUK

L. OPDEBEEK — UITGEVER — ANTWERPEN
1943

INHOUD.

	Blz.
1. Hoe Tijl Uilenspiegel geboren en driemaal op één dag gedoopt werd . . .	5
2. Hoe alle boeren en boerinnen zich over den jongen Uilenspiegel bekloegen en vonden, dat hij een kleine boef was; en hoe Tijl met zijn vader te paard uitreed en de menschen zijn wapperend vaantje liet zien. . . .	6
3. Hoe Klaas Uilenspiegel van Kneitlingen naar de Saale trok, daar overleed, en hoe zijn zoon Tijl leerde koorddansen.	8
4. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde om ruim zestig linkerschoenen aan een touwtje te rijgen en wat er daarna met die schoenen gebeurde . . .	9
5. Hoe Uilenspiegel den bakker beetnam en een zak vol brooden naar huis bracht	11
6. Hoe Uilenspiegel meer geweekt brood opat dan hem lief was en daarbij nog heerlijk geslagen werd	13
7. Hoe Uilenspiegel de kippen van den schraalhans deed pikken, zonder dat ze iets in hun maag kregen	14
8. Hoe Uilenspiegel in een bijenkorf kroop en 's nachts twee dieven kwamen om dezen te stelen; hoe Tijl het gedaan kreeg, dat de dieven begonnen te vechten en den korf in den steek lieten	16
9. Hoe Uilenspiegel zich bij een pastoor als huisknecht verhuurde en hoe hij, pas in dienst, een lekker hoen van het braadspit at.	18
10. Hoe Uilenspiegel te Maagdenburg de luidjes wijsmaakte, dat hij van het raadhuis zou vliegen en hoe hij de toeschouwers daarna uitmaakte voor lichtgeloovige gekken	21
11. Hoe Uilenspiegel in één dag al de zieken van een gasthuis genas, zonder medicijn te moeten gebruiken.	23
12. Hoe Uilenspiegel, bij een bakker in dienst, uilen en meerkatten bakte en hoe hij deze op voordeelige wijze aan den man bracht.	25
13. Hoe Uilenspiegel meel builde in den maneschijn en wat hij verder van de galg medebracht	26
14. Hoe Uilenspiegel, als torenwachter, alarm blies wanneer geen onraad dreigde en verzuimde te blazen wanneer de vijand in 't zicht was. . . .	29
15. Hoe Uilenspiegel op kosten van den Koning van Denemarken zijn paard van gouden hoefijzers voorzag.	31
16. Hoe Uilenspiegel den Hertog van Lüneburg overtuigde, dat hij in zijn recht was, maar hoe daarbij zijn paard werd opgeofferd	33
17. Hoe Uilenspiegel een kar aarde kocht van een boer en daarna den Hertog voor de tweede maal ontmoette	36
18. Hoe Uilenspiegel zich aan het hof van Hessen voor een beroemd schilder liet doorgaan en hoe hij den Landgraaf wijsmaakte, dat wie van onadelijk bloed was, zijn schilderijen niet kon zien	37
19. Hoe Uilenspiegel de Hoogeschool te Praag bezocht en hoe hij op de moeilijkste vragen, hem door den rector gesteld, wist te antwoorden. . .	42
20. Hoe Uilenspiegel te Erfurt een ezel leerde lezen in een oud psalm-boek. .	44

	Blz.
21. Hoe Uilenspiegel te Neurenberg de soldaten van de wacht wakker maakte, die hem over een brug achtervolgden en in 't water vielen	47
22. Hoe Uilenspiegel te Bamberg voor geld at	49
23. Hoe Uilenspiegel in dienst kwam bij een smid en hoe hij zijn baas den blaasbalg in den hof achternadroeg	52
24. Hoe Uilenspiegel zich bij een anderen smid verhuurde, die hem niet vol- doende te eten gaf; hoe hij, om zich te wreken, hamer en tangen aan- eensmeedde en daarna de plaat poetste	55
25. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een schoenmaker, op onverantwoordelijke wijze het kostbare leder verknoeide	57
26. Hoe Uilenspiegel te Brunswijk zijn laarzen gespekt kreeg en hoe hij zijn hoofd door de vensterruit stak, om den laarzenmaker nog een vraagje te stellen	61
27. Hoe Uilenspiegel bij een kleermaker onder een tobbe naaide en hoe hij verder een paar mouwen aan een jas trachtte te gooien.	63
28. Hoe Uilenspiegel drie kleermakersgezellen tusschen de zwijnen deed terecht komen en daarna beweerde, dat ze van tafel gewaaid waren. . .	67
29. Hoe Uilenspiegel, in dienst bij een leerlooier, de droge en natte vellen door elkaar op een hoop wierp en zoodoende al het bont bedierf	69
30. Hoe Uilenspiegel te Berlijn wolven vervaardigde in plaats van wolfspelen.	71
31. Hoe Uilenspiegel te Leipzig een levende kat in een hazevel naaide en het dier voor een levenden haas liet doorgaan	73
32. Hoe Uilenspiegel te Lübeck zonder kosten aan een kruik wijn geraakte.	75
33. Hoe Uilenspiegel te Erfurt tweemaal een slager der vleeschhal beetnam.	78
34. Hoe Uilenspiegel te Bremen al de melk van de boerinnen opkocht en ze in een groote kuip deed gieten	81
35. Hoe Uilenspiegel het aan boord legde, dat een koopvrouw op de markt van Bremen al haar potten en pannen stuksloeg.	82
36. Hoe Uilenspiegel twaalf blinden gelukkig maakte met twaalf gulden, die hij niet eens betaalde	84
37. Hoe Uilenspiegel op luidruchtige wijze zijn intrede deed in de werkplaats van een barbier	89
38. Hoe Uilenspiegel te Eisleben een snoever van een waard den schrik op 't lijf joeg met een dooden wolf.	91
39. Hoe Uilenspiegel te Keulen een waard betaalde met den klank van 't geld.	96
40. Hoe Uilenspiegel het te Antwerpen aan boord legde, dat een Hollander een gebraden appel opat, gevuld met muggen en vliegen	98
41. Hoe Uilenspiegel zijn einde voelde naderen en hoe hij zijn testament opmaakte	100
42. Hoe Uilenspiegel begraven werd	102